

Előfizetési díj:
Egészévre 4 ft., Félévre 2 ft., Negyedévre 1 ft.
Hirdetmények:
3 hasábos petítor egyszer 9 kr., többszöri hirdetésnél 7 kr., Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér petítor 12 kr.

ZALAMEGYE

A lap
szellemi és anyagi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kezektől fogadunk el.
Kéziratokat nem küldünk vissza.

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A Zalamegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

Gyümölcsészet.

II.

Mihelyt a kedvező tavaszi idő engedi, tisztogassuk gyümölcsfáinkat, mit legelőbben is a csontmagnaknál kezdünk, és pedig azoknak koronájában a netaáni száraz ágaknak, a fattyú hajtásoknak, úgy a fölösleges, vagy egymást dörzsölő ágaknak eltávolításával. Az ágakat soha sem vágjuk fejszével, hanem jó éles kézi fűrészszel, óvatosan, hogy kelletlenül nagyobb sebet ne csináljunk, s különösen figyeljünk arra is, hogy az ág fűrészelés közben saját súlya alatt lehasadjon, az eleven résznek kergét le ne hasítsa.

A sebhely jó éles késsel simára tisztogandó, különösen a kéregről a fűrész általi zúródás eltávolítandó s minden egyes kisebb vagy nagyobb seb Christ, vagy Forsyth fa-ragaszssal betapasztandó.

Talán nem lesz fölösleges e két tapasznak alkatrészeit és készítés módját előadni, részint azért, mert ha magunk készítjük olcsóbb, részint pedig mivel a Christ-félt rendszerint a bábo-soknál veszzük, ezek pedig a készítés módját vagy nem értik, vagy a drágább alkatrész kisebb adagja által azt szándékosan hamisítják.

A Christ fa-ragasz áll: félfont sárga viaszból, 1/4 font fehér szurokból (gyánta). E kettő együttesen parázson fölolvastatik és 1/4 font velencei sűrű terpentin, mely langyos vízbe helyezett edényben folyóvá tétetett — a felolvasztott viasz és gyánta közé öntetik, lassan és folytonos keverés közben, hogy jól össze vegyüljön. Ennek megtörténte után az egész vegyület friss vízbe öntetik, kihülés után összegyúratik, hogy a víz belőle kiszoruljon, azután tetszés szerinti nagyságu rudaeskákra felosztatik. Ezen sebtapaszba szoktak egy nyolcad lat aloé port is keverni, azon okból, hogy ez által a tapasz keserűvé válván, a méhek azt el ne hordják. A kísérlet eredménytelennek mutatkozott, mert a keserűség dacára is hordják a méhek, de az aloe-tól el

is pusztulnak. Tehát kár eredmény nélkül. Legbiztosabban megóvjuk a tapaszt a méhek ellen, ha a sebre ragasztott tapaszt egész terjedelmében puha papírral beborítjuk. S ezt reá nyomjuk.

A Torsyth fa-ragasz áll: négy rész friss lágy marha trágyából, két rész apróra törött mész hulladékból, két rész szitált hamuból, egy rész finom homokból; ezen alkatrészek egymással jól összekevertetnek, míg egy tapaszszerű tömeggé válnak. Cél szerű keverés alkalmával valamelyes marha szőrt közibe keverni, vagy annak hiányában buza polyvát, hogy összetartóbb legyen. Ezen tapasz hólyagban a földbe ásva tartandó, hogy ki ne száradjon, és ha a hosszabb állás alatt megkeményednék, trágya lével puhítható.

A fának koronájából a száraz és fölösleges ágak eltávolítva, a sebhelyek éles késsel simára metszve, s a főtebb leírt fatapaszok egyikével befedve lévén, a vastagabb ágokról, úgy a faderekáról is a mohát és megcserepedett kergét élesre faragott fadarabbal eltávolítjuk, azután pedig egy harmadrész friss marhatrágyából, egy harmadrész oltatlan mészből, egy harmadrész agyagból elegendő mennyiségű vízzel kell hígítani, hogy a fának készítsük, és ezzel a fának derekát, de vastagabb ágait is elég vastagon bekenjük.

Ezen kenőcs előli a kéreg közé lerakott féreg petéket, eltávolítja a mohát, oltalmazza a fát a téli hideg, úgy a nyári forróság kártékony behatása ellen; a fát némileg táplálja is, a megcserepedett kergét eltávolítja, a fát egészen megfiatalítja.

Ápril végén, vagy május elején, midőn gyümölcsösünkben minden munkát elvégeztünk, felkapáljuk gyümölcsfáink tövében a földet legalább egy ölnyi kerületben, figyelünk azonban arra, hogy a kapa vagy ásó a fának gyökerét meg ne sértse. Kapálásnál minden dudva és minden gaz-gyökér eltávolítandó, az után pedig a felkapált terület szalmás trágyával vékonyan betakarandó, mely a földet a gyökerek fölött

folyvást nedvesen tartja, nagy szárazságban a kiszáradás, a nyári záporok után bekövetkezni szokott cserepedés ellen oltalmazza.

A fának tisztogatását, az előirt mód szerinti betapasztását elvégezvén, következnek az oltó ágak szedése, mit mindig csak verőfényes, száraz és fagymentes napon tegyünk, nem igen korán, de minden esetre mielőtt a fában a nedvkeringés megindult.

Ezen okból legelőbben szedjük a kajszi, cseresnye, meggy és szilva-fajokról, az után a nyári, őszi és téli körte fákról, legutoljára az alma ágakat. Legjobb oltó ágakat kapunk a fának déli oldaláról és a korona felsőbb részéről.

A mint egy fajtól az oltó ágakat megszedtük, minden tévedés kikerülése végett azt csomagba kötve, nevével megjegyezzük. Az oltó ágakat legbiztosabban sötét pincében tarthatjuk, tövével lefelé félig homokba temetve.

Midőn a fákban a nedv forgalom megindulása mutatkozik, legalkalmasabb idő pont arra nézve, hogy az egy, két s három éves kiültetett fákban a metszést teljesítsük, a mit soha sem ollóval, hanem éles késsel és igen óvatosan, de szakismerettel is kell tenni, mert a meghagyott legvégső szem fogja adni a vezérágat, s ez fogja képezni a koronának alakját. — Vigyázzunk tehát, hogy a végső szem befelé vagy keresztbe ne álljon, mert ez által a koronában sűrűség és szabálytalanság támad. Legbiztosabb mindig kifelé álló szemre metszeni, ha csak oldal szemmel ág hiányt nem kell pótolni. Ezen esetben a végső szemet azon oldalon hagyjuk, a mely részre ágat akarunk nevelni, és ha a végső szem a vezér ágat a kellő irányban meghozta, a következő tavasszal ezt vágjuk külső szemre, szóval a metszést úgy irányozzuk, hogy a korona ágai egyenlően beosztva, egymástól kellő távolságra álljanak, egymást ne dörzsöljék, a korona szerföltött sűrű ne legyen, s az ágak kifelé álljanak.

Szóljunk még a gyümölcsfák ültetéséről, mit annál szükségesebbnak tartok, mert ennél követik el a legtöbb hibát, s hiányos rossz ül-

„Zalamegye“ tárcája.

Fény és árny.

(— Életkép. —)

Még csak 17 éves sem volt egészen „a kis kacér“, midőn egy szép őszi nap reggelén arra ébredtek fel Sz. város lakói, hogy a férfiak e bálvány, a helyben időző szüntársulat hős szerelmésével a nagy világnak indult, — prózáilag kifejezve, elszóktette magát.

Bizony furesa kis lány is volt K. őrnagy Vilmája, mit igazolni látszik az a „kis kacér“ elnevezés, melyet a város szépei a legszebbnek adtak.

Epen nem esodálható tehát, ha ily alkalommal az egész város e hallatlan „scandal“-al foglalkozott. — Gúnyos mosolyokkal találkozol, bámerre mégy; csipős megjegyzések, fojtott, sőt kítőró kaczagások hangzanak füleidbe.

De hisz van is min mulatni. Egy öreg apa büszkesége, egyetlen öröme, — de e mellett egy egész város hölgyeinek disze, s így a szépnemnek minden esetre ellene, lépett oly ösvényre, honnan nincs visszatérés becsülettel.

Ime! ott is egy csoport, melyben nem is képezheti más a beszélgetés tárgyát, mint e botrány. Mindegyik új és új adattal fűszerezi a társalgást s élénkíti a kedélyeket.

De nézettek csak a tulsó oldalra s ajkaitokon ragad a szó s a kacaj, ha látjátok ama meggörnyedt aggot, kit még csak tegnap, mint életérős férfit üdvözöltetek, de ki most szemlesütve s köszöntésteket sem viszonzva, támoilog el mellettetek.

De im vissza fordult s megáll. Arcán a néma fájdalom egy iszonyuan szenvedő bensőnek képe, — míg tört szemében évtizedek bánatos súlya tükröződik vissza. — Mindez pedig csak pár óra műve volt.

A kevéssel előbb még kacagó csoport segélyére siet a már állani is alig tudó öregnek; de vigasztalni

egyik sem meri. Fölösleges is lenne az. Mire való ott az ír, hol a seb gyógyíthatatlan? — Fájdalmat enyhíteni tán? Oh! a szív sebére ilyenkor a gyógyszer is halálos méreggég válik. — De meg ama megtört szemek nem-e azt esdik tőletek, hogy csak vigaszt ne? — Lehet-e vigaszt visszaemlékezés s ily emlék fájdalom nélkül?

Ajkai halkán rebegik a bocsánatot az „O“ számára, — s nemokára egy halott körül csoportosul a sokaság. —

* * *

Két év mult el ez emlékezetes esemény óta, midőn a főváros változatos, mindamellett unalmas napi újdonságai közepette, kellemesen érinté a mulatni vágyó, semmittevő körökön azon hír, hogy ma lép fel először a színház deszkáin az a kikiáltott híres vidéki szépség s egyuttal művésznő.

Tolong a sokaság a színház pénztárához, s boldog, ki egy-egy másod-emeleti erkély-szék jegyvel zsebében indulhat haza felé.

De hát ki is ez az ünnepezt művésznő? — Majd megtudjuk, csak hallgassuk meg azt a két „polgár“-nak kinéző uracsot, kik oly büszkén lejtnek egymás mellett, mintha tele lenne zsebök, pedig az utolsó három hatosukért ép most váltottak jegyet a kakasülőre.

— Mondhatom barátom, — sipegé az egyik — bálmatos szépség ez a Szombaty Vilma. — Sötétkék szemei, lágyan redőzött ében-haja, junói termete s hozzá remek játéka s éneke képes lenne egy szentnek a fejét megzavarni. A nyáron Győrött láttam. Persze, az egész város istenité s én a máskor mindenütt szerepvívó ősjogász csak eltüntettem a sok „firtli“ udvarló között; de hidd el barátom, egyetlen esőkjáért négy hétig lennék „Dunavizes“ avagy szobapincér a Hungaria IV-ik emeletében.

— Úgy hallom, — vág közbe a másik, — jó esaldból származó leány. —

Amint a fáma beszéli, nyug. őrnagy volt az atyja Sz.-ben s egyszer csak arra ébredt fel, hogy Vilmácskaja

egy helybeli szímszszel osztotta meg az élet terheit, per sze csak úgy divatosan, — pap nélkül. —

Ah Jupiterre! ez érdekes; egész regény, szakitá félbe a másik. —

— Ennek most körülbelül két éve, — folytató az első; — atyja meghalt, a hős Don Juan pedig, mint hallom, újabban az inas szerepét válalta el s bókolva nyit ajtót Vilmácska grófi látogatónak. —

Úgy hiszem, eleget hallottál már szives olvasóm, hogy tájékozást szerezhess magadnak eme nagy zaj előidézéséről.

Tehát a mi kis városi leánykánk hírneves színésznő lett.

Esti 7-re jár az idő. Tarka sokaság tolong a kerepesi ut meglehetősen szélességű járdáin; fogat-fogatot ér, és sehol sem hallani másról, mint az új művésznőről.

Ügylátszik, mintha mindenki, — a nőket sem kivéve, — criticusnak szándékoznék felesapni; legalább erre mutat az a számtalan találgatás, melyeknek mind egyike egy-egy különböző nézet, — izlés.

De im! a nyitányt kezdő már a zenekar. A tolongó sokaság zaját csak a nagy dobok kevés variatióval bíró dobbanásai s a trombiták recsegése bírják túl harsogni, míg a cimbalom s fuvola ábrándos, méla hangjai csak az orchester korlátain belül ábrándoznak.

Végre megszünik a zene s ezzel a közönség zaja is, most már a kettős esengetyű gyege hangja is képes átjárni a nagy színház minden zugát, — s mindenki lélekzet-fojtva bámul az épen most emelkedő előfüggönyre. — Messze távolból előtör a mélabús dallam:

Cserebogár sárga cserebogár

Nem kértem én tőled mikor lesz nyár — s mind egyre közelebb hallatsz, sőt már emelkedik az alak is a kis dombtetőn.

Viharos taps szakitá félbe a művésznőt a dallam ismétlésében. — Hull a virág zápor-módra, melynek közepette áll, mint egy istennő, a nap hősnője. — Pici piros ajkain a meglegedés derült mosolya ül s barna-

tetéssel megsemmisítik a kész fát, melynek ki-
nevelése 4—5 évi fáradságba került.

Részemről, hosszas tapasztalásom alapján
legcélszerűbbnek tartom a tavaszi ültetést, mert
az elültetett fa a nedvkeringés beálltával azon-
nal életre ébred, gyökerei megragadnak, hogy
ugy mondjam, megotthonosodnak, a sebek for-
radnak. Az őszi ültetésnél mind ez 4—5 hónap
mulva áll be, s a szegény esemete álló helyé-
ből kivéve, gyökerei megszagattva, idegen talaj-
ban kénytelen a télnek zordonságát kiállani. —
Ha csak tehát oly terjedelmes ültetést nem kell
teljesíteniünk, melyhez a tavaszi időszak nem e-
legendő, a fának ültetését teljesítsük tavasszal,
a nedvkeringés megindulása előtt.

Nem tartom helyesnek, sem célszerűnek
azt, hogy a gyümölcsössé alakítandó terület már
ültetés előtt egész terjedelmében megforgatassék,
mert a fának egymástól kellő távolságát te-
kintve, ezeknek gyökerei 20—25—30 év mulva
fogják a nekik szánt tért elfoglalni, ezen idő
alatt pedig a forgatásnál legalább került jó ter-
mőréteg elvadul, a forgatásnak tehát semmi haszna
s a reá fordított pénz kidobva lett.

Az általános forgatás helyett célszerűbbnek
tartom, miután a fának álló helye karóval kijel-
letetett, ott egy négyszög ölnyi gödröt ásni
olyképen, hogy a fa álló helye annak épen kö-
zepére essék. Ha azután a fa megered, s a ko-
ronaágak azt mutatják, hogy a gyökerek a
négyyszögölnyi gödörnek oldalfalait élik, a gö-
dör körül fél ölnyi tért hozzá forgatunk, a fának
további növekedése folytán ismét fél vagy egész
ölnyi. Ily képen mindig azon terület kerülvén
forgatás alá, melybe a következő évi tavasszal
a gyökerek terjedni fognak, azok mindig friss,
pihent és tápláló talajt fognak találni s a fának
gyors növekedése bámulatos.

A négyszögölnyi gödörnek ásásakor a fel-
sőbb földréteget az egyik oldalra rakjuk, az al-
sőbb rétegből kijövő soványabb földet pedig a
másik oldalra.

Nem eléggé ajánlható a gödröket már ős-
szel megásni és télen által nyitva hagyni. Ha
pedig ez nem lehetséges, ássuk meg azokat kora
tavasszal, minél korábban az ültetés előtt.

Az ültetést következőképen végezzük: a
gödör közepén kijelöljük a fa álló helyét ka-
róval, azután a gödör felső rétegből kivett jobb
félrel megtöltjük a gödröt azon magasságig,
mennyit a beleültetendő fának gyökérzete kíván.
A jobb féldről megforgatunk annyit, mennyi a gyö-
kerekre szükséges. A gödörben a hantot és da-
ros földet ásóval elaprítjuk, nehogy ezek hiza-
got okozván, utóbb süllyedés támadjon, s a fa
kellénél mélyebbre szálljon. Ezen okból szük-
séges a gödörbe terített és megaprózott földet
gyöngén lábbal megnyomkodni, hogy annak
ülledése megelőztessek.

A gödör kellő magasságig feltöltve lévén,
a karó déli oldalán elhelyezzük az ültetendő
fát, figyelve arra, hogy a mely oldala délfel-

állott az iskolában, az most is délnek fordítas-
sék. A gyökereket egyenlően beosztva elhelye-
zzük, azoknak végeit a vízirányos fekvésen alól
hajlítva. Ekkor a fennhagyott jobb féldről ásó-
val száraz apró földet hintünk a gyökerekre,
azt egyenletesen elterejtjük, kézzel gyöngén
megnyomkodjuk. Ha a gyökerek földdel egé-
szen befödettek, a gödör többi részét feltöltjük,
a földet gyöngén megtapossuk, s a fa körül fál
alaku mélyedést csinálunk. Ezen alkalommal a
fát a karóhoz kötni nem szabad, mert a föld
ültetés után valamelyest roskadni fog, a meg-
kötött fa pedig a karón függeve maradna s gyö-
kerei a féldről egy részben kiemelkednének. A
megtetés csak pár hónap mulva szabad, midőn
a földnek s vele a fának süllyedése is megtör-
tént. És épen azért, mivel a leírt mód szerinti
ültetés mindig a földnek süllyedésével jár, az ü-
ltetésnél erre kell figyelni, s a fát oly magasan
ültetni, hogy a süllyedés megtörténtével is kelle-
tlenül mélyebbre ne essék.

Iparkodjunk az ültetést száraz, apró földdel
teljesíteni, mert csak ezzel lehet a gyökereket
egyenlően beosztani s a közöttük lévő hízago-
kat betölteni. — És épen ezen okból nem eléggé
kárhóztatható azon szokás, melyet némelyek az
ültetésnél követnek, t. i. a fát rázogattják, hogy
a föld a gyökerek közé üllepedjék. Ez igen ár-
talmatlan ültetési mód, mert midőn a fát fölfelé
emeli, a föld a gyökerek alá üllepedik, a midőn
pedig a fát visszabocsátja, a gyenge gyökerek
nem képesek a földbe visszahatolni, s annak
folytán összekuszálódnak, elgörbülnek, s a kellő
iránybani beosztás és elhelyezés nem lehetsé-
ges. Azért mielőtt a fa a karó mellé elhelye-
zettel, s a gyökerekre a földet hinteni kezdtük,
azt többé mozdítani nem szabad, ne restelke-
djünk, hanem a gyökerekre rakjuk a földet ké-
zel és töltjük is ki az üregeket.

Szintén nem tudom helyeselni az ugynevez-
ett beiszapolást sem, mely abból áll, hogy
ültetés alkalmával a fának tövére annyi víz önt-
tetik, míg a föld egészen híg sárrá nem válik,
a felszín pedig száraz földdel betérítették. Az
iszapolás által a gödörben lévő egész föld egy
kemény tömeggé válik, a pépszerű sárba a vé-
kony hajgyökerek annyira beszoruhnak, a ne-
héz föld annyira a gyökerekre üllepedik, hogy a
napnak, levegőnek jótékony behatása lehetetlen.

Tolnai gróf Festetics Tasziló.

— Eredeti tudósítás. —

Bécs, 1883. febr. 8.

Az arisztokratikus és katonai körök nagyszá-
mú jelenléte mellett tartott meg tegnap délután tolnai gróf
Festetics Tasziló beszterelési szertartása; O a Festetics
család seniorja volt s f. hó 5-én délután saját palotájá-
ban, Bécsben (Lipótváros, József császár ut. 40. sz. a.)
meghalt. Bár Festetics gróf már előbb beteg volt, orvo-
uralkodott s mindenki igyekezett a szép háziasszony ke-
gyeibe jutni, — de hasztalan, ő már szeretett. Volt
azonban valami, mi mégis hiányzott e nőnek s ami né-
míleg leverte tévé; s ez az volt, hogy amaz említett
kettős társalgás óta B. gróf nem mutatkozott.

Letelt végre a határidő s elérkezett a várva várt
nap, mely lényeges változást lesz előidézendő művésznők
életében. —
Ismét a már ismert salonban találjuk őt különböző
sejtelmekkel szívében, melyek változó kinyomatokat
okoztak bájos arcán. —
A szolga belépte zavarát meg végre a esendet, illa-
tos levélkét adva át urnójének. — A levél feltörése s
elolvasása csak perc műve volt, mely után ajultan ro-
gyott a közellevő támlás székbe. —
Vegyünk fel csak azt az összegyűrtve eldobott leve-
let s olvassuk el annak ily nagy hatást gyakorolt
tartalmát:

— Tisztelt művésznő! Ma egy hete tetszett mon-
dani, hogy vagy oltárhoz vezessen, vagy teljesen sza-
kítsunk egymással. En ez utóbbit választva, másnak en-
gedem át az előbbi szerencsét. — Atván ugyanis B.
báró leánya kezét kérte meg számomra, kit ha elveszek,
ismét vissza fogad kegyeibe, melyre mint kedvesség
is tudja, nagy szükségem van. — Adieu! Pá! Feledjen.
gr. B. —

— Tisztelt művésznő! Ma egy hete tetszett mon-
dani, hogy vagy oltárhoz vezessen, vagy teljesen sza-
kítsunk egymással. En ez utóbbit választva, másnak en-
gedem át az előbbi szerencsét. — Atván ugyanis B.
báró leánya kezét kérte meg számomra, kit ha elveszek,
ismét vissza fogad kegyeibe, melyre mint kedvesség
is tudja, nagy szükségem van. — Adieu! Pá! Feledjen.
gr. B. —

— Tisztelt művésznő! Ma egy hete tetszett mon-
dani, hogy vagy oltárhoz vezessen, vagy teljesen sza-
kítsunk egymással. En ez utóbbit választva, másnak en-
gedem át az előbbi szerencsét. — Atván ugyanis B.
báró leánya kezét kérte meg számomra, kit ha elveszek,
ismét vissza fogad kegyeibe, melyre mint kedvesség
is tudja, nagy szükségem van. — Adieu! Pá! Feledjen.
gr. B. —

— Tisztelt művésznő! Ma egy hete tetszett mon-
dani, hogy vagy oltárhoz vezessen, vagy teljesen sza-
kítsunk egymással. En ez utóbbit választva, másnak en-
gedem át az előbbi szerencsét. — Atván ugyanis B.
báró leánya kezét kérte meg számomra, kit ha elveszek,
ismét vissza fogad kegyeibe, melyre mint kedvesség
is tudja, nagy szükségem van. — Adieu! Pá! Feledjen.
gr. B. —

— Tisztelt művésznő! Ma egy hete tetszett mon-
dani, hogy vagy oltárhoz vezessen, vagy teljesen sza-
kítsunk egymással. En ez utóbbit választva, másnak en-
gedem át az előbbi szerencsét. — Atván ugyanis B.
báró leánya kezét kérte meg számomra, kit ha elveszek,
ismét vissza fogad kegyeibe, melyre mint kedvesség
is tudja, nagy szükségem van. — Adieu! Pá! Feledjen.
gr. B. —

— Tisztelt művésznő! Ma egy hete tetszett mon-
dani, hogy vagy oltárhoz vezessen, vagy teljesen sza-
kítsunk egymással. En ez utóbbit választva, másnak en-
gedem át az előbbi szerencsét. — Atván ugyanis B.
báró leánya kezét kérte meg számomra, kit ha elveszek,
ismét vissza fogad kegyeibe, melyre mint kedvesség
is tudja, nagy szükségem van. — Adieu! Pá! Feledjen.
gr. B. —

sai tilalma dacára néhány héttel ezelőtt fivére beteg-
ségéhez utazott Budapestre. Az utról megjövén, még
rosszabbul lett s kénytelen volt az ágyat őrizni; f. hó 5.
délelőtt az agy tábornok állapota oly kedvezőtlen lett,
hogy a halál bekövetkezett minden percben várták. Az
orvosok kötelességüknek ismerték a jelen volt családi
tagokat a végzetes katasztrófa előkészíteni és a gróf
rövid haláltusa után délután 4 és fél órakor megszünt
élni.

Gróf Festetics Tasziló cs. kir. kamarás, lovassági
tábornok, 1877. óta a 2-ik dragonyos-ezred tulajdonosa,
az aranygyapjas-rend lovagja és a Lipóttrend nagyke-
resztése volt.

Az 1866-iki porosz háborúban egy hadtest paranc-
nokságával volt megbízva, a kőniggrázi csatában lábán
súlyosan megsebesült s azóta mankón járt. Uradalmait
müntaszérien kezelte.

A király és a Bécsben levő főhercegek és herce-
gek a szertartáson megjelentek a grófi palotában. A pa-
lota előtti nagy tér, a József császár ut. a prateri ut és
az északi vaspálya ut már délután 1 órakor ezrekre
menő néptömeg által volt elterítve, mely az impozáns
menet szenttanuja akart lenni. Két órakor megjelent a
katonai dízesapat, melyet Thurn Taxis herceg főlovász-
mester, mint lovassági tábornok vezényelt; a dízesapat
két század gyalogságból, egy zenekarból, két csapat lo-
vasságból és nyolc ágyúból (a hozzá tartozó tüzérséggel)
állott. A gyalogság a József császár uton, a lovas-
ság az északi vaspálya uton, a tüzérség a kiállítási
uton a Prater kezdetén volt föllálítva. A Prater és
József császár ut kezdetétől a grófi palotáig egy gyalog-
csapat foglalt helyet. Néhány perccel fél 2 előtt kezdtek
jönni a gyászvendégek. A magas udvarból megjelentek:
Salvator Károly, János, Albrecht (mint generálissimus),
Vilmos és Rainer főhercegek, Württemberg herceg, mint
lovassági tábornok, Adolf nazsauer herceg, Gusztáv szász
— weimari herceg. Ot perccel 2 óra előtt 6 Felsőge a
király zárt udvari fogaton megérkezett a palota feketé-
vel bevont vestibuljében, kísérve báró Mondel lovassági
tábornok, mint a király főhadsegéde által. A király a
főhercegek kíséretében a palotába ment és végig jelen
volt a beszterelési szertartáson, melyet a szt. Jánosrend
egy esperese végzett négy káplán segédlete mellett. A
ceremonia után a király a burgba sietett; egy negyed
3 órakor a koszorúkkal gazdagon megrakott koporsó
gyalog altisztek által az „Entreprise des pompes funé-
res” hat lovas díszfogató kocsijára emeltetett, mire a
gyászmenet az északi vaspályához indult. A grófi család
tagjai, a főhercegek, egy a többi megjelent gyászven-
dégek a kocsit után mentek. A Praterstern mellett a
gyalogság díszsortyút adott, míg a tüzérség a prateri
uton adta meg a díszlövéseket. Ezután a főhercegek a
bélvárosba tértek vissza. Tolnai gróf Festetics Tasziló
teteme az északi pálya szárnyvonala által az állami vas-
pályához vitetett, honnan Keszthelyre szállítottott, hogy
a családi sírboltban örök nyugalomra helyeztessek.

Tegnap délelőtt rövid időig a gyászterem nyitva
volt a közönség számára. A gyászterem feketével volt
bevonva és közepén volt föllálítva a katafalk, melyen
egy érekkoporsóban az elhunyt gróf feküdt lovassági
tábornoki egyenruhájában. A fej részén tabouretteken
voltak elhelyezve a boldogult magas rendjelei és mag-
nás-egyenruhája, míg lábánál a belső titkos-tanácsi
egyenruha, bársony vánkosokra volt fektetve. Délelőtt
11 órakor a 2-ik dragonyos-ezred tisztjei (mely ezrednek
a boldogult tulajdonosa volt) díszőrséget végeztek. A ki-
rályi ház tagjaitól, az arisztokratáktól, a Jockey-clubtól,
a 2-ik dragonyos-ezred tisztjeitől, valamint az ezredtől
magától pompásabbnál-pompásabb koszorúk tetettek a
koporsóra.

Tolnai gróf Festetics György m. kir. főudvarmes-
ter, a boldogult fivére, ki csak röviddel ezelőtt költöz-

Pár hó mulva már csak árnyéka volt meg hajdani
szépségének; beesett szemének megtört fénye, mint ki-
aludni készülő láng esillogott fel olykor-olykor csak azért,
hogy rövid életképességét annál inkább feltüntesse. —
Nem a régi hódító alak ő már többé; a letépett
rózsa csak egy ideig él még leszakítása után s azután
széthulló levelei megszünnének vonzók lenni; míg illatos
a virág, kedvvel élvezük azt, de illatát veszítve félre-
dobjuk. —

Esteledik. A csipős őszi szél elől jól beburkolózva
tődül a sokaság a színházból kifelé. Ki hazá, — ki pe-
dig vendéglőbe siet, — csak egy alak jár fel s alá
Thalia temploma előtt. Ime az „utca leánya.” — Fosz-
lányos öltözékét ide s tova lengeti a szél, kékes folyo-
kat hagyva a nőnek arcán. — Ot már senki sem ismeri.

Oh! pedig hányszor volt tanúja e ház az ő diada-
lainak, hányszor zúgott fel az egetverő taps egy-egy da-
lára?! Hányan lesték ajkairól a szót, hogy annak nyom-
ban eleget tegyenek, hányan esdtek egy pillantásért,
egy mosolyért; s most?! . . . s most remegő tagjai
emlékeztetik, hogy őt már senki sem ismeri. —

— El e helyről, — suttogá halkan, — el oda, hol
az emlékek már nem élnek, hol feledni lehet a multat
s nem aggaszt a jövő. —

A mult fájó emlékei s a jövő tört reményei meg-
szűntek e nő szívében a kétségbeesést. —

Gyorsított léptekkel siet a Duna partra; félve te-
kint körül, nehogy tervében akadályoztassek. — A corso
már üres; csak a kávéházak s vendéglők gőzös terméi-
ből hallatszik tompa zaj. — Majd fel-felri a hegedű s
méla-bús dallama megreszketteti a szívet. —

A csillagok ezreinek fénye rezg a lomhán hullám-
zó habokon, — oly hivatagólag, oly szeliden; mintha
ezt susognák a mélyből, halkan . . . édesen . . . Jer
közibénk te boldogtalan! ki egykor szintén mint mi ra-
gyogtál, de ma már fényed kialudt . . . Jer! s ide lent
majd nem fáj semmi . . . nem fáj semmi. —

Másnap a rendőri jelentés a többek közt K. Vilma
öngyilkosságát is tudatta; senki sem sejtette, ki rejlik e
név alatt; csak Sz. város lakói emlékeztek még a „kis
kacérára.” —
P. Ferenc.

ködött Pestről Bécsbe és itt saját palotájában (Altergrund, Berggasse 16. sz. a.) lakik, szintén életveszélyesen beteg már néhány nap óta. Bár egy operációt szerencsésen kiállt, helyzete mégis napról-napra aggasztóbb, az erő gyengül és fogy. Eddig a kritikus helyzetben semmi változás sem történt; de e sorok írásánál olvasom éppen az orvosi nyilatkozatot, mely szerint a gróf életéhez — fájdalom — semmi remény sincs.

Szommer Sándor.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Hirdetmény. Zalamegye törvényhatósági bizottsága f. 1883. évi február hó 19-én d. e. 10 órakor Zala-Egerszegen a megye természet rendkívüli közgyűlést tart, melynek tüzetes tárgyát kizárólag a megyék 1883. évi közigazgatási — árva és gyámhatósági kiadásainak fedezéséről szóló törvény alapján 300 fittal fizetéssel és 60 fittal lakpénzzel a megyére engedélyezett 11 közigazgatási gyakornoki állások rendszeresítése és azoknak a szükséghez képest a központban és a szolgabírák mellett leendő alkalmazása iránti határozatot képezendő. — Miről a t. e. törvényhatósági bizottsági tag urak ezennel értesítettek és szíves megjelenésre tisztelettel felkértek. Zala-Egerszeg, 1883. február hó 8-án. Glávina Lajos s. k. főispán.

Az 1883. évi megyei ujoncozás működési terveze. A kanizsai és n.-kanizsa városi sorozó járásban polgári elnök Svastits Benó alispán, orvos dr. Mángin Károly megyei főorvos; március 1-én felszólamlás, 2- és 3-án ujoncozás, 4-én szünet, 5-6-án ujoncozás. Nagy-kanizsai sorozó járásban március 7-én felszólamlás, 8, 9 és 10-én ujoncozás. — Az alsó-lendvai sorozó járásban polgári elnök: Hájós Mihály, orvos dr. Krásovecz Ignác tisztt. főorvos; március 3-án utazás Lendvára, 4-én felszólamlás, 5, 6 és 7-én ujoncozás, 10-én utazás Csáktornyára. A csáktornyai sorozó járásban polgári elnök Kónyáry Mihály, orvos dr. Krásovecz járásorvos s tisztt. főorvos; március 11-én felszólamlás, 12, 13, és 14-én ujoncozás, 15-én szünet, 16-án ujoncozás, 17-én utazás Perlakra. A perlaki sorozó járásban polgári elnök Svastits Benó alispán, orvos dr. Böhm Szidney járás-orvos; március 18-án felszólamlás, 19, 20, és 21-én ujoncozás, 22-én szünet, 23-án ujoncozás, 24-én utazás Letenyére. A letenyeyi sorozó járásban polgári elnök Schmidt Emil, orvos dr. Mángin Károly megyei főorvos; március 25-én felszólamlás, 26, 27, 28-án ujoncozás, 29-én haza utazás. A sümegi sorozó járásban polgári elnök Takáts Alajos, orv. dr. Fischer Ignác járás-orvos, március 1-én utazás Sümegyre, 2-án felszólamlás, 3-án ujoncozás, 4-én szünet, 5, 6, 7, 8, és 9-én ujoncozás, 10-én utazás Tapolezára. A tapolezai sorozó járásban polgári elnök Csígyó Pál, orv. dr. Mángin Károly megyei főorvos; március 11-én szünet, 12-én felszólamlás, 13, 14, 15, 16, és 17-én ujoncozás, 18-án szünet, 19-én ujoncozás, 20-án utazás Keszthelyre. A keszthelyi sorozó járásban polgári elnök Bogay Máté, orvos dr. Mángin Károly m. főorvos; március 21-én felszólamlás, 22, 23, 24, 25, és 26-án szünet, 27, 28, 29, 30, és 31-én ujoncozás, ápril 1-én utazás Paesára. A pacsai járásban polgári elnök Arvay István, orvos dr. Mángin Károly megyei főorvos; ápril 2-án felszólamlás, 3, 4, 5, 6 és 7-én ujoncozás, 8-án utazás Egerszegré. A zala-egerszegi sorozó járásban polgári elnök Svastits Benó alispán, orvos dr. Mángin Károly m. főorvos; ápril 9-én felszólamlás, 10, 11, 12, 13, és 14-én ujoncozás, 15-én utazás Novára. A novai sorozó járásban polgári elnök Arvay István, orvos dr. Mángin Károly m. főorvos; ápril 16-án felszólamlás, 17, 18, és 19-én ujoncozás, 20-án hazautazás. — A sorhad részéről a kanizsai, Nagy-Kanizsa városi, alsó-lendvai, csáktornyai, perlaki és letenyeyi sorozó járásokban elnök lovag Negrelly Oskár őrnagy, avató tisztt. Schrott József főhadnagy; a sümegi, tapolezai, keszthelyi, pacsai, zala-egerszegi, novai sorozó járásokban elnök lovag Piskor Tamás százados.

Zalamegye fiatalságának több tagja által helyben az „Arany-Bárány” casinói nagytermében f. hó 5-én rendezett bál régi, hagyományos jó hírnevéhez méltóan mint minden évben, úgy az idén is a farsangi mulatságok fénypontja vala mind az elegancia, mind a bálban folyton uralgató kedélyességet tekintve. A terem igen csinosan volt feldíszítve guirlandokkal, az ország s a megye cimereivel. A diszes kivitelű s osztatlan tetszésben részvételű táncrend a rendezőség finom izlését árulta el. Az első négyest 26 pár táncolta. Jelen voltak Baranyay Ödön (Pacsai), dr. Gyömörey Vincéné, Hajik István, dr. Hary István, Somogy Jánosné, Sturm Györgyné, Szily Dezsóné (Botfa) öngagságai; Bezeredy Ilona (Henese), Csillagh Cornelia, Sarolta és Irma, Kerkapolyi nővérek (Szt. Tamás), Köngmayer Ilona (Neszély), Pammer Anna, Skublics Mária, Skublics Rafka (Szt. Mihály) Skublics Zsni (Bessenyő), Sziladvits Mariska (Boldogfa), Sümegi nővérek (Söjtör), Szűts Vilma (Dergecs), Tánczos nővérek (Rád), Viasz Mariska (Andráshida), Víz Gizella, Zarka Julcsa (Liczko) urhölgyek.

A zala-egerszegi szegény gyermekek karácsonyfaja című egyesület f. évi január havi pénztári bevételére vonatkozólag vettük a következő sorokat: Tekintetes szerkesztő ur! Miután becses lapjának 5-ik számában a „zala-egerszegi szegény gyermekek karácsonyfaja” című egyesület közgyűléséről megjelent közleményekből a tárgysorozat 2-ik pontja azaz a pénztári kimutatás tévedésből kimaradt, tisztelettel kérem tek. szerkesztő urat, legyen szíves a nevezett egyesület tagjai megnyugtató választást adni a következő soroknak helyt végt becses lapja hasábjain a következő soroknak helyt adni. A „zala-egerszegi szegény gyermekek karácsonyfaja” című egyesület tagjai a múlt január hóban kiváltottak 4041 db, 3 kros nyugtát, melyekért befolyt 121 fitt 24 kr., mely alkalommal felülfizettek t. Hollósy Ulrika uró 14 kr., Slemmer Károlyné 24 kr., N. N. 4 kr., Skublics

Zsigmond 3 fitt 56 kr., dr. Gyömörey Vincéné 1 fitt 28 kr., N. N. 4 kr., N. N. 28 kr., Skublics Istvánné (Bessenyő) 28 kr., Skublics Jenőné (Döbréte) 28 kr., összesen 6 fitt 14 kr.; tehát befolyt összesen a múlt január hóban 127 fitt 38 kr., mely összegből 120 fitt kamatozás végett a zala-egerszegi takarékpénztárban van elhelyezve, 7 fitt 38 kr. pedig a pénztárban van. Ezek után maradtam tisztelettel Strohmayr Feriné az idő szerint volt ideiglenes egyleti pénztárnok.

Pályázat hirdetés. Ezennel közhírré tétetik, miszerint a Hubay György „Leonóra nászajándék” alapítványból nyerendő száz forintért ez alkalommal folyamodhatnak mindazon zala-egerszegi születésű, vagy legalább 12 év óta zala-egerszegi illetőségű, feddhetlen életű, szegény sorsu rom. hath. nők, kik mint hajadonok m. évi szept. 9-től a lefolyt farsang utolsó napjáig házasságra léptek. Folyamodások f. hó 25-ig a városi tanáshoz intézendők, s szóval is előterjeszhetők. Oly folyamodók, kiknek házassági egybekelése nem Zala-Egerszegen történt, tartoznak férjhezmenetelüket házassági bizonyítvánnyal igazolni. Kelt Zala-Egerszegen, 1883. febr. hó 10-én. Dr. Horváth Károly apát-plebános, mint alapítványi választmányi elnök.

A nagy-kanizsai polgári egyesület f. hó 18-án d. e. 9 órakor saját helyiségében rendkívüli közgyűlést tart a következő tárgysorozattal: 1) A költségvetés megállapítása. 2) Az átengedett utca terület kártalanítása. 3) Az építkezés. 4) Az alapszabályok módosítására vonatkozó indítványok.

Esküvő. Kisfaludy Tivadar tapolezai s. telekkönyvezető f. hó 3-án vezette oltárhoz Sümeghen Keeskeméthy Albert bájos leányát Irén kisasszonyt.

Batyú-bál. É. hó 2-án Rósás János úr lakásán Csoknyay, Czukelter József, Czukelter Lajos, Czeglédy, Kovács Károly, Mayer János, Mayer István, Nemes, Németh, Rósás Lajos, Ruzsits, özv. Talvnyé, Szalmay, és Udvary I. családok sikerült batyú-bált rendeztek, melyen fészeten jó kedv uralkodott mind végig. — A fiatalok egész tüzellel és kitartóan táncoltak, az öregebbek a huszonegyes kergetésben és a pagátfogásban gyönyörködtek; szólt — nagyon természetes — Mokány Berei „csöndes”-e is. Tizenegy órakor gazdag vacsora várt a vendégekre. A kedélyes mulatságnak a késő reggel vetett véget.

A Getyén alakított polgári olvasó-egyesület ügyében vettük a következő sorokat: Tek. Szerkesztő ur! Falunkban egy kis polgári olvasó-egyesület alakítottam, a melynek célja: a népet hasznos olvasmányok által gyönyörködtetve tanítani, egyes dolgokat eszmécsere útján megvitatni, s a népet a koresmától óvni; még pedig oly szigorúan, hogy a ki a tagok közül a koresmába megy, különösen az olvasás ideje alatt, kimaradásáért 5 krt. fizet a kör pénztárába. Egylettünk még csak február 4-iken alakult meg s már is annyi jövedelme volt, hogy egy heti politikai lapot járattunk, mellette egy megyei lapot; azon kívül jutott pénz felszerelésekre és könyvekre is. Már 35 tagja van egylettünknek, de reméljük, hogy Isten segítségével többen is leszünk. Szinte öröm látni a lelkesedést az egyszerű arcokon. Lesik az ember szavait a szegény emberek, a kik mellesleg megjegyezve nem valami gazdagok. Felolvasásokat tartok, a melyeknek tárgyát, hol az élet, hol a gazdaság, hol a történelem lapjai képezik. — Társuljunk! karöltve fáradozzunk a nép művelésén és javításán, mert megérdemli. S mondatom, sokan, a kik máskor az ünnepnapi délutánokat a koresmában töltötték, áhitattal esüggének az ember szaván s a koresmát kerülik. — Maradok a tek. szerkesztő urnak kész tisztelettel Kézdi Gyula. (E sorok eléggé meggyőzhetnek bennünket arról, hogy a népben meg van a hajlam felhasználni a kedvező alkalmat az önművelésre, csak azok, kik első sorban volnának hivatva e lappangó szikrárt lángra lobbantani, fognák fel igazán szent hivatásukat s törekedni a helyes utra vezetni. Szerk.)

A helybeli önk. tűzoltó csapat által a beszerzendő zeneszerző költségeire f. hó 4-én a „Zöldtár” vendéglő nagytermében rendezett táncvigalmon a bevétel 60 fitt 60 kr. a kiadás 40 fitt 48 kr. volt s így a jelzett célra 20 fitt 12 kr. maradt. Felülfizettek: Bali Béla 10 kr., Kovács Károly főparancsnok 50 kr., Hagymágy Imre 50 kr., Koronya Antal 50 kr., Vass Gyula 30 kr., Lányi Kálmán 50 kr., Máté Károly 50 kr., Gallitzenstein Lipót 30 kr., Zsombólyi József 20 kr., Klosovszky Márton 50 kr., Schutte Péter 50 kr., Szegő István 2 fitt., Goldfinger Imre 50 kr., Véczköndy László 50 kr., Nagy Imre 50 kr., Somody József 20 kr., Czifrák József 50 kr., Kummer Gyula 50 kr., Tomasich Sándor 50 kr., Gidró László 50 kr., Fangler Mihály 50 kr., Hajik István 1 fitt.

A csáktornyai állami tanítóképzede növendékei a magyar tanítók országos árvaháza javára e hó 3-án fenyesen sikerült zártkörű táncmulatságot rendeztek, melyet művészi precízióval előadott hangverseny előzött meg. A jótékony célra több, mint 150 fitt. maradt tisztán. A mulatozás úgy látogatottság, mint vidám hangulat és elegancia dolgában sem hagyott hátra kívánni valót. A hölgyek szép koszorújában ott voltak: Basch Károlin, Bencsik nővérek, Bernyák Amália, Csesznák Sándorné, Dugovics Betti (A.-Domboruról), Fehér Lina, Gráner Miksáné, Grész Elekne, Grész Ilka, Herzer Flóra, Horváth Blanka, Horváth Delinke, Heinrich Hermin, Hochsinger Kata, Kohn Fánika (Csepregről), Kónyary Mihályné, Laubhaimer nővérek, Löbl Linka, Margitai Józsefné, Matánovics nővérek, Mandl nővérek (Perlakról), Martincsevics nővérek, Martincsevics Julcsa (Szt.-Ilonáról), Nuszi Mátyásné, Pálya Mihályné, Polák Mátyásné, Rhédey Ferencné, Rozenberg Ruzsika, Rozenberg Rezsóné, Sárosy Lászlóné, Séra Istvánné, Steiner Betti, Schvarz Albertné, Schvarz nővérek, Szalay Szidónia, Szinkovics Ferencné, Talaecskné, Valló Vilmosné, Zechmeister nővérek stb.

Adakozás. Tek. Hajik István ügyvéd ur a zala-egerszegi önk. tűzoltó csapat betegsegélyezési alapja gyarapítására 4 fittot volt szíves az egyleti pénztárnok kezébe küldeni; — fogadja e neves keblű adományáért az önk. tűzoltó csapat hálás köszönetét.

Nyilvános köszönet és nyugtázás. A csáktornyai állami tanító képezde növendékei által a magyar tanítók

országos árvaháza javára f. évi február hó 3-án rendezett zártkörű táncmulatságon a jótékony célra felülfizetni kegyeskedtek: Mihálovits József bíbornok, zágrábi érsek ur ö. Eminentája 50 fittot, Ujlaky — Hirschler és fia Alsó-Domboruról 3 fittot, Molnár István 1 fitt, Pecsornik János 4 fitt, Horváth János 1 fitt, Dolmányos Döme 1 fitt, Vizer Károly 1 fitt, Mayer Salamon 1 fitt, Szeivirth Antal 2 fitt, Séra István 1 fitt., dr. Schvarz Albert 1 fitt, Tóth Kálmán 1 fitt, Molnár Elek 3 fitt, Szilágyi Gyula 1 fitt, Buchberger Fülöp 1 fitt, Pecsornik Károly 1 fitt, Neuman Albert 1 fitt, Tódor József 2 fitt, Bors István 1 fitt, N. N. 2 fitt, Szilágyi Lajos 1 fitt, Lukovnyák János 1 fitt, Rosenberger Lajos 1 fitt, Meyer Herman 1 fitt, Hirschmann Samu 1 fitt, Vollák Rezső 1 fitt, Metzger J. 1 fitt, Schuller János 2 fitt, N. N. 2 fitt, Szy Sándor 2 fitt, Zakál Henrik 2 fitt, Mocsary János (Bellatincez) 1 fitt, Meudly Lajos (Cserencsóc) 1 fitt, Thorday János (Móriczhely) 1 fitt, Vorum Gyula (Adriáncz) 1 fitt, összesen 98 fitt. Fogadják a tisztelt adományozó urak nagylelkűségük legszerényebb jutalmát; forró köszönetünk és hálánk legőszintébb kifejezését. Csáktornyan, 1883. február 8-án. A rendezőség.

Névmagyarosítás. Singer József csáktornyai illetőségű s ugyanottani lakos vezetéknevének „Száli”-ra kért átváltoztatása a nm. m. kir. belügyminiszeriumnak 6097 sz. a. kelt rendeletével megengedettetett. — Fischer Izidor nagy-kanizsai illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevének „Székely”-re kért átváltoztatása a nm. m. kir. belügyminiszeriumnak 6357 sz. a. kelt rendeletével megengedettetett.

Öngyilkos. Szabó Ferenc bazi lakos vincellér mult év utolsó napján este fél é a vele vad házasságban élő Molnár Annát a hegyen egy kutba dobta s azután hegyi lakására menve, ott bezárkózott. — A kutba dobott szerencsétlen nő jajgatását az arra menők meghallván, a kutból kihúzták. — Szabó Ferencet a megjelent községi előjáróság és a szőlőpásztorok felszólították, hogy a pinceből jöjjen ki. Mivel azonban választ nem kaptak, öröklet hagyva ott, eltávoztak. Midőn a kirendelt örök hajtaltájában újból felszólították a kijövetelre, a nála volt löfégyverrel magát agyonlőtte.

Baleset. Kitzinger Zsigmond nagy-kanizsai vasúti kalauz mult hó 25-én este 1/2 9 órakor a szt.-iványi vasúti állomásnál egy tehervonatlatolatát alkalmával saját vigyázatlansága következtében a sínen eleszván, egy kocsit alá került, melynek egyik kereke jobb lábát a térden alul elgázolta. — Nevezett kalauznak a kocsit alatt oly lélekjelenléte volt, hogy magát a fékező rudon erősen tartotta és ezen helyzetben a hátratulató vonatrészel még körülbelül 120 lépéssnyire csuszott, míg kiáltására a vonatrés megállított. Még a vonat megállása után is tartotta magát a szerencsétlen a fékrudon és pedig oly erővel, hogy erőszakkal kellett őt e veszedelmes helyzetből kiszabadítani. — A megsérült a tehervonatot megelőző személyvonattal Kanizsára szállítottott, ahol a pályaudvarhoz táviratilag kirendelt pályaorvos már várt rá s a szükséges orvosi segítségnyújtást.

Vetések állása megyénkben. A földművelés, ipar- és kereskedelemügyi miniszerium állandó gazdasági tudósítójától érkezett jelentések alapján január hó második felében a helybeli és tapolezai járásokban a vetések jól álltak; az egerszegi járásban a fagyos időjárás rossz hatással volt a vetésekre; a perlaki és kanizsai járásokban a vetések hó alatt voltak. A csáktornyai járásban a száraz hideg időjárás rossz hatással volt a vetésekre; a sümegi járásban a vetések hó alatt voltak; az alsó-lendvai és letenyeyi járásokban a vetésekben kár nem észleltetett.

Gyilkos vigyázatlanságból. Hegedüs József badaesonyi tomaji lakos f. évi január hó 14-én testvérét véletlenül forgó pisztollyal megöltte, minék következtében másnap meghalt, a tettes az illetékes bíróságnak átadatott.

Véletlen halál. Pál Pál barabási lakosnak 5 éves Mária nevű leánya f. évi január hó 31-én még két kis nőtestvérével este 6 óra tájban szalmabehordás végett a pajtánál megjelenlén, midőn a szalmára felmászni akart, az oda támasztott szán elborulván, nevezett kis leányra rá esett, azt a földre nyomta és mivel rögtön segély nem érkezett, meghalt. — Tislér Flórián 19 éves kottori lakos f. évi január hó 29-én a vakonjai erdőn fát fűrészelve, a ledülő fatörzs által agyonütötött.

A csáktornyai takarékpénztárnak 1882. évi mérleg- és vagyonkimutatása. a) Vagyon: Jelzálogi kölcsönök 115,797. Kölcsönök kezesség mellett 60,548. Kölcsönök közöseknek 16,700. Előlegek értékpapírokra 5525. Váltó tárcá 108,354.46. Szerelvények 880. Értékpapírok 318. Ingatlan 61.50. Biztosítási díj előlegképen 60.39. Kintlévő kamat 2302.32. Pénztár készlet 2880.00. Összesen: 313,427.47. b) Teher: Részvénnyitke 20,000. Részvénnyitke kiegészítési alap 4000. Tartalékalap 5800. Rendkívüli tartalék alap 275.86. Nyugdíj alap 2338.32. Betétek 250,552.61. Betétek kamatai 5678.80. Betét kamat illetékek 170.37. Visszleszámitolási számla 12,070. Átmeneti kamat 4094.20. Fel nem vett osztalék 126. Jutalom az igazgatóság részére 1424.26. Részvénnyitke kamatszámla 1200. Nyeremény 1882. évről és ugy az áthozat 1881. évről 5697.05. Összesen: 313,427.47. A részvénnyitársulat ez évi közgyűlését f. hó 15-én tartja.

Az ecetes ugorkák megpenészedése ellen. A gazdaszonyok nem ritkán bosszankodnak a fölött, hogy nagy gonddal eltett ecetes ugorkáik fölül megpenészednek, illetőleg virágosak lesznek. Ezen káros jelenségtől ugorkáikat úgy óvhatják meg, ha egy kis vízszonacs-köbá 20 gr. fekete mustárt tesznek s e zacskót az ugorkás hordóba az ugorkára fektetik. A mustár ellensége levén a penészgombáknak, azok az ugorkákon nem fognak megtelepedhetni.

Korai zöldségfeléket kicsinyben a szobákban úgy termelhetünk, ha cserepekbe tesszük, azok tövét megöntözzük, s míg hajtani kezdenek kályha mellett, azután pedig az ablaknál tartjuk. Természetesen így nem sokféle zöldséget, s csakis kis család számára elegendőt lehet előállítani. Tehetünk cserepbe néhány tő sósákt, metélő hagymát, s egy-két gyökér petrezselymet s 5—6 nap múlva már chetünk idei sóska-petrezselymet, s használhatjuk becsinálthoz s leveshez a friss petrezselymet zöldjé.

A

„Zalamegyei gazdasági egyesület“ hivatalos Értesítő-je.

JE GYZŐKÖNYVE

a „Zalamegyei gazdasági egyesület“ Zala-Egerszegen 1883-ik évi január hó 9-én tartott rendes közgyűlésének.

(Vége.)

11.

194 1882.

Az 1882-ik évi szeptember 10-ki közgyűlés 85 172—1882. számú végzésével kiküldött bizottság indokolt véleménye alapján

az illető egyesületi tagok változott vagyoni viszonyainál fogva alapító tőke, kamat vagy tagsági díj tartozásuk vagyoni hiány miatt behajthatatlannak mutatkozván, a következő egyesületi tagok a tagok sorából kitérültek s alapító tőke, kamat- s tagsági díj hátralékaik leirattak u. m.

I. Alapító tagok:

Bátor Géza	200 frt.	174 frt.	370 frt.
Csuzy Károly	200	130	330
Hegedűs József (Kanizsa)	200	140	340
Inkey Sándor	200	180	380
Palkovits János	200	90	290
Sibrik Bálint	200	140	340
Összesen:	1200	850	2050

II. Rendes tagok:

Fehér János	70 frt.
Galebies Imre	70
Holup Ferenc	65
Koch Mihály	35
Lukács Károly	95
Svágel Mátyás	90
Tuboly Viktor	100
Udvardy Imre	85
Wusztucz Frigyes	75
Wucsak Miksa	75
Zakál Zsigmond	75
Összesen:	835 frt.

12.

203. 239. 244. 1882. 3 1882.

Az egyesület részére Berger S. bécsi gyáros-tól 128 frtért egy tűz- és betörésmentes szekrénynek lett beszerzése —

jóváhagyatik, s az illető által küldött nyugta megőrzés végett pénztárnok urnak átadatik.

13.

221. 245. 1882.

Bemutattatván azon szerződés, mely a Zala-Egerszegen megjelenő „Zalamegye“ című lap szerkesztője s kiadótulajdonosa Udvardy Ignác ural az egyesület nevében a célból kötött, hogy a nevezett lap az egyesület hivatalos közlönyéül használtatni, a közlemények abban beiktatni, s azokról külön lenyomatkép a gazdasági egyesület „Értesítője“ kiadatni s az összes tagoknak s az egyesülettel esereviszonyban álló egyesületeknek kiadó ur által megküldeni fog, s mind ezért 200 frt évi díjt fizet az egyesület —

jóváhagyatott, az eredeti szerződés megőrzés végett pénztárnok urnak átadatni, a jóváhagyásról Udvardy Ignác ur értesített határozatott.

14.

210—1882.

Nagyméltóságú gróf Széchenyi Pál urnak Ó cs. és ap. kir. felsége által földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi királyi miniszterré lett ki-nevezetése

tudomásul vétetett.

15.

238/1882.

Külley József ur földbirtokos góganfai lakos jelentkezése és az igazgatóválasztmány elő-terjesztése folytán

1883-ik évi január hó 1-től kezdve az egyesület rendes tagjaul felvétel, a kertészeti szakosztályba osztott, — erről ő az alapszabályok és szőlőszeti pályamunka, tűz- s jégkár biztosítási kedvezmények jegyzéke egy példány megküldése mellett jelen végzéssel, egy az egyesületi pénztárnok ur, a „Zalamegye“ című lap szerkesztő s kiadótulajdonosa és az első magyar általános biztosító társaság soproni főgynöksége értesített határozatott.

16.

Elnök ajánlata folytán

a keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézetnél működő tanár urak, kik a zalamegyei gazdasági egyesületnek nem tiszteletbeli tagjai, név szerint Hauer Géza ur a számvitel tanára; Hensch Árpád ur az általános s különleges növénytermelés, rétmivelés, talajisme, növény-bone-és élettan, növénytan, növénykörtan tanára; Kiss József ur az állatbone- és élettan, általános állattenyésztés, állatgyógyászat tanára; Sparszám Pál ur a nemzetgazdaságtan, gazdasági statisztika, gazdasági jogisme tanára; Villási Pál ur a kertészet és szőlőmivelés tanára, a mezőgazdasági tudományos ismeretek terjesztése körül tanúsított sikeres működésük elismerésül a zalamegyei gazdasági egyesület tiszteletbeli tagjaul az alapszabályok 8. § értelmében megválasztottak.

Erről az illetők, a „Zalamegye“ szerkesztősége, s az első magyar általános biztosító-társaság soproni főgynöksége — értesítendő.

17.

236. 1882.

Skublits Jenő ur mint küldöttségi elnök jelentése folytán az „agárdi“ nemzetközi eke-versenyről s a 100 frt külön díj kiadásáról

a küldöttségnek — szíves eljárásáért köszönet szavaztatott és a száz arany frankról bemutatott nyugta a pénztárnok urnak kiadatni határozatott.

18.

240/1882.

Az egyesület kertjeiben levő eladható 1145 darab gyümölcsfa-oltvány érdemében

a kellő eljárással — Háczy Kálmán ügyvezető elnök ur bizott meg.

19.

232 1882.

Községi takarékmagtárokra vonatkozó adatok s azok iránti vélemény fölterjesztését elrendelő 45850. szám alatt a kir. föld. ipar- és kereskedelemügyi miniszterium leirata folytán

az igazgató választmány véleménye értelmében a jelentés oly irányban, hogy a változott viszonyoknál fogva a takarékmagtár intézmény elejtendő, — a mngu kir. miniszteriumhoz felterjesztendő.

20.

249/1882.

Grf. Keglevich István ur fölhívása Magyarország szőlőbirtokosaihoz. „Országos borászati szövetkezet“ létesítése tárgyában

ügyvezető elnök urnak a mutakozó körülmények szerinti használatra kiadatik.

21.

246 1882.

Egan Ede urnak az egyesület elnökéhez intézet levele, melyben tudatja, hogy a tejgazdaság folytatására szövetkezni szándékozók hozzá fordulhatnak

tudomásul vétetett.

21.

223. 227. 246. 250. 251. 252. 6.

Az egyesületnek küldött következő művek: „A bécsi II. hízó-marha kiállításról jelentés“, „Az országban létező gazdasági egyesületek létszámának s működésének áttekintése“, „Értekezés a központi tejcsarnok tárgyában“, „Az országos phylloxera kísérleti állomás jelentése“, a „Tűz-, jég- és élet-biztosítás népszerű ismertetése“, a „Békésmegyei gazdasági egyesület Értesítője“, a „Béllyei uradalom leirása“

a könyvtárba elrendelendő.

22.

206. 207 1882.

Az országos magyar gazdasági egyesület az agárdi nemzetközi ekeversenyen a bíráló bizottságban küldöttség által lett résztvevő közreműködésért s a száz arany frank külön díjak annak érdeke emeléseért köszönetét nyilvánítván tudomásul vétetett.

23.

243 1882.

Hontmegyei gazdasági egyesület működésének megkezdését tudatván —

tudomásul vétetett, s könyvtára részére a szőlőszeti pályamunka egy példány megküldetni határozatott.

24.

208 1882. 1 1883.

Németh Antal nyavaládi és Gubits József csatári — néptanítók s községi faiskola kezelők néhány száz darab alanyt kérvényeztek a faiskola részére adatni

ez alkalommal mindegyik tanító kezelése alatt álló faiskola részére 100 drb alany az egyesület kertjéből kiadatni határozatott azon figyelemzetéssel, hogy épen a kérelmezőknek, mint községi faiskola kezelőknek feladata, hogy a gyümölcsfa tenyésztést alapjából, tehát már az alanyok nevelésétől kezdve gyakorlatilag tanítsák s vezessék, tehát a nemestésre szükséges alanyokat is maguk termeszték. Erről végzésileg értesítettek.

Egyéb elintézendő tárgy nem lévén, elnök ur a megjelenteknek szíves közreműködésükért köszönetét nyilvánította s a közgyűlést befejezettnek jelentette. Kmf. Háczy Kálmán m. k. ügyvezető elnök, Szigethy Antal m. k. titkár. Hitelesítik: Isóó Alajos m. k. a jegyzőkönyv hitelesítésével megbizott tag, Kónigmayer János m. k. hitelesítő.

99

139—1882.

Felhívás!

A mngu földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi kir. miniszterium 8764/882. számú értesítése szerint a jeles sertés anyag terjesztése érdekében olyképp intézkedett, hogy a mezőhegyesi ménes birtokon lévő jeles minőségű sertés nyájából a tenyésztésre alkalmas állatok a gazdaközönség számára fenntartassanak.

E célra rendelkezésre áll évenként mintegy 300 darab kan és 400 darab koca, a kanok ára darabonként 60 frtban, a kocáké darabonként 50 frtban állapított meg oly célból, hogy kellőleg intézkedhessék az iránt, hogy a szükséges számú állatok tenyésztési célra kisméltességek és meghozattassanak, s szükséges, hogy a tenyésztők által igénybe venni kívánt szám iránt ideje-

korán tájékozva legyen, miért is felhivatik a gazdaközönség, hogy jelentkezését a kívánt szám előadásával legkésőbb 1883. évi június 15-ig az ügyvezető-elnökséghez beküldeni sziveskedjék, hogy a jelentkező gazdak részéről történt nyilatkozatok alapján a kívánt mennyiségű kanok s emsék meghozattassanak, — az így meghozott 15—16 hónapos állatok legkésőbb az 1884-ik évi május hó első felében Mezőhegyesen átveendő lesznek.

Zalamegyei gazd. egyesület Zalaegerszegen 1883. január 10.

Szigethy Antal
titkár.

Felelős szerkesztő s kiadó-tulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

Hirdetések.

Pályázat.

A Zala-Egerszegi takarékpénztár részvény-társaságnál a pénztárnoki állomásra pályázat nyitattik.

Ez állomással évi 600 frt. rendes fizetés van összekötve. —

A pályázni akarók felszerelt folyamodásaitkat 1883. február hó 23-áig a takarékpénztár elnökségéhez nyújtásuk be. —

Az államást elnyerendő 1200 frt. biztosítékot tartozik az intézet pénztárába letenni. —

Zala-Egerszegen, 1883. február 10.

22. 2—1.

Az igazgatóság.

Stein Samu

ékszer-árus arany- és ezüstműves Budapesten

Király utca 53. sz. Akácfa-utca szögletén.

Ajánlja a n. é. közönségnek Zala-Egerszegen a Kőrmendi utcában Horváth János ur házában

felállított fioktelepét,

amelyben mindenemű arany- és ezüst ékszerek, valamint a legfinomabb svejci órák is jótállás mellett a legolcsóbb árért kaphatók. Ugyszintén arany- és ezüst ékszerszeműek javítása elfogadtatik, valamint a legolcsóbb áron gyorsan elkészítetik.

Minden országos vásár előtt és után néhány napig itt tartózkodik.

5. 9—1.

Orvosi bizonylat.

Dr. POPP J. G. urnak

esász. kir. udvari fogorvos Bécsben, I. kerület. Bognergasse Nr. 2.

Több mint 3000 munkás orvosa az on valódi

Anatherin-szájvizét

rendeltem mindig a foghús lazasága, a fogak megingósodása, a szájbiznál, s a száj nyak-hártyájának seorbutus betegségi tüneteknél s azzal folyton a legdiéséretreméltóbb eredményeket értem el.

Már 10 év óta használom az Ön Anatherin szájvizét s annak hasznos voltát nem győzöm eléggé magasztalni, s az Ön szájvizét mindenkinek mint a legjobb szert ajánlom.

Dr. WOLF, orvostudor és sebész.

a bécsi orvostudori egyetem tagja, a kizárólag szabadalmazott Ferdinand esászár eszaki pályá gyári és vasuti orvosa. Florisdorf, Bécs mellett, 1878. május 17.

Kapható: Zala-Egerszegen: Hollósy J., Keszthelyen: Braun Pál, Sümegen: Stamborsky L., Tapolezán: Glaser S., Nagy-Kanizsán: Prager B., Belus J., Szombathelyen: Simon A., Rudolf A., Alsó-Lendván: Kiss B., Körmenen: Sonneivoud M. gyógyszerészeknél. 13. 5—1.

Breisach Sámuel

könyv- és papír-kereskedésben

ZALA-EGERSZEGEN

mindenkor kaphatók, a hazai és külföldi irodalom

jelesebb művei;

nagy választék:

díszművek és imakönyvekből, iskolakönyvek legújabb zeneművei, stb.

Mindennemű irodai- és levelepapírok, irodaszerek és kész üzleti könyvek,

azonkívül

mindenféle ügyvédi, jegyzői és egyházi nyomtatványok nálam mindig készletben vannak, és mindennemű nyomdai és könyvnyomtatási munkák legjutányosabb áron elfogadtatnak. 2. *—4.